

LXIV.

Betænkning

over

Forflag til Lov om Underholdsbidrag til Børn, der ere avlede uden for Ægteffab.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 17de Marts 1899.)

Før Lov af 20de April 1888, om Underholdsbidrag til Børn, der ere avlede uden for Ægteffab, blev givet, var hele Spørgsmaalet om Moderens Ret til at faa Underholdsbidrag til et uden for Ægteffab født Barn udelukkende en Politisag. Faderens Forpligtelse til at yde Underholdsbidrag er allerede fastsat ved Forordning af 14de Oktober 1763 og er senere, navnlig ved Plakat af 6te December 1839, udvidet en Del. Ligeledes er der Tid efter anden truffet forskellige Foranstaltninger sigtende til at yde Moderen større Sikkerhed for, at hun kan faa Bidraget hos Faderen, saaledes ved Forordning af 10de December 1790, hvori det bestemtes, at „naar vægte Børns Fædre ikke betale det til deres Børns Opfostring, som Øvrigheden, i Overensstemmelse med Frd. af 14de Oktober 1763, finder billigt, da skal bemeldte Øvrighed lade dem henfætte i Forbedrings- eller Tugthuset“. Denne Bestemmelse blev dog ved Frd. af 16de November 1836 forandret til Afsoning med Fængsel paa Vand og Brød. Endelig er der ved Plakat af 28de Maj 1825 givet Regler for de Sagers Behandling, der angaa Fastsættelse af Underholdsbidrag, og bestemt, at der

i første Instans intet Gebyr skal betales hverken til Dommerne, Skriverne eller Stævningsmændene.

Ved Loven af 20de April 1888 blev den Ret, som der igennem de her nævnte Bestemmelser er givet Moderen til et uden for Ægteffab født Barn, foruden det, at der paalagdes Faderen under visse Omstændigheder at skulle udrede Bidrag til Barnets fyldte 18de Aar, yderligere udvidet paa to meget væsentlige Punkter. For det første derved, at det paalagdes Faderens Forsørgelsekommune at udbetale det Bidrag, som Moderen ikke efter de gældende Bestemmelser kunde faa hos Faderen, og for det andet derved, at man gav Moderen Ret til at faa det ikke betalte Bidrag udbetalt forstudsvis af Kommunekassen, som derefter skulde have Refuktion fra Faderen, for saa vidt Bidraget lod sig inddrive, og ellers fra hans Forsørgelsekommune. Begge disse to ny Bestemmelser, der væsentlig bleve truffet af Humanitetshensyn over for Moderen og det uden for Ægteffab fødte Barn, var sikkert i og for sig fuldt forsvarlige, men de paaførte Kommunalraadene et overordentlig stort Arbejde. Navnlig den forstudsvis Udbetaling havde til Følge, at